

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

870

Vragen van het lid **Heijnen** (PvdA) aan de ministers van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap over *het manipuleren van burgemeestersbenoemingen en het lekken van geheime stukken daarover* (ingezonden 20 november 2012).

Antwoord van minister **Plasterk** (Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties) en de minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap (ontvangen 20 december 2012) Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2012–2013, nr. 783

Vraag 1

Kent u het bericht «Lubbers schoffeerde Tilburg èn Den Bosch»?¹

Antwoord 1

Ja.

Vraag 2, 3 en 4

Bevat de reconstructie van deze krant van de benoemingen van de daarin genoemde burgemeesters feitelijke onjuistheden? Zo ja, welke zijn dat?

Acht u de waardeoordelen die de krant met de termen «schofferen» en «Haagse machtspolitiek» verbindt aan de genoemde burgemeestersbenoemingen, op hun plaats? Zo nee, waarom niet?

Was het gebruikelijk dat aanbevelingen van vertrouwenscommissies niet overgenomen werden? Zo ja, hoe vaak gebeurde dat? Zo nee, waar blijkt uit dat het niet gebruikelijk was?

Antwoord 2, 3 en 4

De vragen hebben betrekking op een periode waarin voor de benoeming van burgemeesters een andere procedure gold dan tegenwoordig. Zo was het niet de gemeenteraad die, op basis van een advies van de vertrouwenscommissie, een aanbeveling tot benoeming deed, maar de commissaris van de Koningin (als rijksorgaan). Instelling van een vertrouwenscommissie was nog facultatief. En de minister van Binnenlandse Zaken kon bij het doen van een voordracht tot benoeming – die bij grote gemeenten via de ministerraad loopt – nog een eigen afweging maken. Sinds 2001 kan de minister van BZK

¹ Brabants Dagblad, 16 november 2012, <http://www.brabantsdagblad.nl/regios/12038819/Lubbers-schoffeerde-Tilburg-%C3%A9n-Den-Bosch.ece>

slechts op zwaarwegende gronden afwijken van de door de gemeenteraad vastgestelde aanbeveling. Onder de oude procedure was van een doorslaggevende rol van de gemeenteraad dus geen sprake. De minister van Binnenlandse Zaken dan wel de ministerraad had de ruimte om bij het doen van de voordracht tot benoeming een eigen afweging te maken, in afwijking van het advies van de vertrouwenscommissie. Gezien het feit dat deze procedure destijds in de vereiste vertrouwelijkheid is gevoerd en inmiddels sprake is van een geheel andere benoemingsprocedure, ligt het niet op mijn weg daar een oordeel over te vellen.

Vraag 5

Was het gebruikelijk dat, net zoals kennelijk gebeurde bij de benoeming van de burgemeester van 's-Hertogenbosch in 1989, vertegenwoordigers van het bedrijfsleven hun voorkeur kenbaar maakten over een van de kandidaten voor een burgemeesterspost?

Antwoord 5

Het vragen van het oordeel van derden over kandidaten maakte op geen enkele wijze deel uit van de procedure. Wel geldt in zijn algemeenheid dat het een ieder vrij staat een voorkeur voor bepaalde personen in relatie tot bepaalde functies kenbaar te maken.

Vraag 6

Hoe groot was of is het door de genoemde krant ontdekte lek? Is dit lek inmiddels gedicht?

Antwoord 6

Op 5 september jl. heeft een journalist van het Brabants Dagblad gemeld dat hij (benoemings)dossiers van Commissarissen van de Koningin en van burgemeesters bij het Nationaal Archief heeft kunnen inzien en fotograferen. Op grond van het besluit van de minister van BZK van 18 december 2008 (Stcrt. 2009, 5) zijn bij de overbrenging naar het Nationaal Archief beperkingen aan de openbaarheid van de in totaal circa 770 dossiers gesteld. Van acht personen, van wie vijf nog in leven zijn, zijn dossiers door het Nationaal Archief abusievelijk zonder beperkingen ter inzage gegeven. Deze personen zijn door de algemene rijksarchivaris op de hoogte gesteld van de verleende inzage. Na de melding door het Brabants Dagblad is de onbelemmerde inzage in het archief geblokkeerd. Daarmee wordt herhaling van dit incident voorkomen. Onderzoek heeft uitgewezen dat de betreffende dossiers niet door andere personen dan de genoemde journalist zijn ingezien. Deze journalist zou op grond van het besluit van de minister van BZK van 18 december 2008 (Stcrt 2009, 5) inzage hebben gehad in de dossiers, maar dan uitdrukkelijk met in achtname van de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van de betrokkenen.

Vraag 7

Kan het bekend worden van toentertijd vertrouwelijke informatie nu nog schade aan betrokken personen berokkenen? Zo ja, welke schade betreft dit en hoe groot kan die zijn? Zo nee, waarom niet? Wat verzet zich tegen het openbaar maken van volledige dossiers over burgemeestersbenoemingen die bijvoorbeeld langer dan 20 jaar geleden actueel waren?

Antwoord 7

Uitgangspunt in de benoemingsprocedure is de vertrouwelijkheid. De beperkingen op de openbaarheid van de dossiers die zijn overgedragen aan het Nationaal Archief zijn gesteld vanwege de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer. Openbaarmaking van persoonlijke gegevens zou immateriële schade kunnen veroorzaken, ook al betreft het zaken die langer dan 20 jaar geleden actueel waren.